

Titel: Udrag fra Frygt og Bæven

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1998 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-fb-kom-shoot-fb-240.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Staten betroer Faderen Dommersværdet ... Brutus** : Den rom. sagnhelt og første konsul i Rom, Lucius Junius Brutus, blev nødsaget til at henrette sine sønner, Titus og Tiberius, da de havde deltaget i en sammensværgelse, som skulle bringe Roms fordrevne konge tilbage: »Efterat det kongelige Gods var givet til Plyndring, bleve Førræderne dømt fra Livet og Straffen iværksat – desto mærkeligere derved, at Konsulembudet paalagde Faderen at lade Straffen exequere paa sine Søner, saa at den, der end ikke som Tilskuer burde være tilstæde – just den satte Skiæbnen til Fuldbyrder af Dødsstraffen. Bundne til en Pæl stode der disse Ynglinge af første Rang. Men uden at ændse de øvrige, som om de vare ubekjendte Personer, hvilede Alles Øine allene paa Konsulens Børn. (...) Konsulerne træde frem paa deres Plads, og Liktoerne afskikkes for at fuldbyrde Straffen. De afklæde Forbryderne, pidske og halshugge dem. Under denne hele Scene var Faderens Aasyn og Miner Maalet for Alles Øine, men Patriotismen seirede – midt under Bloddommens Fuldbyrdelse – over Faderhertets Følelser«, *Forsøg til en Oversættelse af T. Livius's Romerske Historie*, overs. af R. Møller, bd. 1-7, Kbh. 1800-18; bd. 1, s. 176f. Valerius Maximus gengiver historien ganske kortfattet i *Sammlung merkwürdiger Reden und Thaten*, overs. af F. Hoffmann, Stuttgart 1829, ktl. 1296, s. 354, under overskriften »Aelterliche Strenge« og sammenfatter faderens bevæggrunde således: »Er vergaß, daß er Vater sey, um als Consul handeln zu können; lieber wollte er kinderlos werden, als sich zurückziehen, wo der Staat eine Genugthuung erheischte«.

I trykt udgave: Bind 4 side 151 linje 35